

Forhold for det mindre Landbrug vil det være ønskeligt ikke at være afskaaret fra at kunne imødekomme Begæringer om større Laan, end tilladt efter Loven, forsaavidt de ved Loven til Raadighed stillede Midler maatte være tilstrækkelige. I saa Henseende bemærkes, at der til Imødekommen af de indtil Udgangen af September Maaned indkomne Andragender om Laan af de for Finansaaret 1926—27 til Raadighed stillede Midler vil udkræves ca. 600 000 Kr., naar Laanene beregnes til 80 pCt. af den tegnede Garantikapital. Størrelsen for Laanene foreslaas for Finansaarene 1926—27 og 1927—28 som Maksimum fastsat til samme Størrelse som Garantikapitalen, idet det iøvrigt overlades til Landbrugsministeren indenfor denne Grænse at fastsætte Laanenes Størrelse. Endvidere foreslaas som midlertidig Hjælp for det mindre Landbrug Renten af Laanene, forsaavidt angaar de Renteydelser, der forfalder til Betaling i Tiden fra December Termin 1926 til Juni Termin 1928 inklusive, nedsat fra $4\frac{1}{2}$ til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig.

Til § 13.

Da det kan befrygtes, at de Husmænd, der under den faldende Kronekurs har erhvervet Husmandsbrug og beholdt Laan i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 323 af 22. Juni 1917 om Opretelse af Husmandsbrug og Lovene Nr. 537 og 557 af 4. Oktober 1919 (Jordlovene), nu under Kronestigningen vil have Vanskelighed ved at opfylde deres Forpligtelser overfor Statskassen, og da en stor Del af disse Statshusmænd derhos har lidt betydelige Tab paa Grund af den for Tiden herskende Mund- og Klovesyge, har Regeringen ment, at der under de foreliggende Omstændigheder bør ydes disse Laantagere Lempelse ved Tilbagebetalingen af de modtagne Statslaan gennem Henstand med Betalingen af de i 11. December Termin 1926, 11. Juni og 11. December Terminer 1927 samt 11. Juni Termin 1928 forfaldende Afdrag, saaledes at Løbetiden for Laanene forlænges med en Periode svarende til det Tidsrum, hvori Henstanden ydes.

Afsnit III.

Til § 14.

Den nu gældende Lov om Udlaan af Statsboligfonden til Boligbyggeri, Lov Nr. 86 af 31. Marts 1926 om Støtte af Boligbyggeri, bestemmer i sin § 4, 1. Stk., at det samlede Beløb af Udlaan for Foretagender, hvortil Laanetilsagn kan gives i Lovens

Løbetid (1. April 1926—1. Oktober 1927) højst maa udgøre 20 Mill. Kr.; deraf maa der indtil 1. April 1927 højst gives Laanetilsagn til et Beløb af 15 Mill. Kr. Imidlertid er der allerede nu disponeret over disse sidstnævnte 15 Mill. Kr., og der har tilmed foreligget yderligere, kvalificerede Ansøgninger om Statsboligfondslaan, som ikke har kunnet bevilges paa Grund af, at de 15 Mill. Kr. som nævnt er opbrugt. Det maa heretter anses af Betydning, ogsaa som et Middel til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, at der stilles yderligere Midler til Raadighed for Statsboligfonden. Man foreslaar derfor, at det ommeldte Maksimum paa 20 Mill. Kr. forhøjes med 7 Mill. til 27 Mill. Kr. og at Tidspunktet 1. April 1927, af Hensyn til Planlæggelsen af Foraarsbyggeriet, sættes til 1. Februar 1927, saaledes at der til Laanetilsagn efter 1. Februar 1927 kan være til Raadighed et Beløb paa 12 Mill. Kr. i Stedet for de nu resterende 5 Mill. Kr.

Afsnit IV.

Til §§ 15 og 16.

Ifølge den af Socialministeriets Arbejdsudvalg fornylig afgivne Betænkning, hvoraf Eksemplarer som allerede nævnt er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, har Udvalgets Flertal fremsat Forslag om en Fornyelse af Loven af 1. December 1925 om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, idet det dog henstilles, at der stilles et forholdsvis større Beløb til Raadighed for Ikke-Nødhjælpsarbejder, og at Loven udvides, saaledes at der undtagelsesvis kan ydes Støtte ogsaa til andre private Institutioner og Sammenslutninger end dem, der i Forvejen nyder offentlig Støtte.

Idet Regeringen har kunnet slutte sig til Arbejdsudvalgets Forslag, har man udarbejdet §§ 15 og 16 i Overensstemmelse hermed. Under Hensyn til Arbejdsløshedens Omfang har man ikke ment at kunne blive staaende ved det i Loven af 1. December 1925 omhandlede Laanebeløb af 8 Mill. Kr. og Tilskudsbeløb af 2 Gange 1 Mill. Kr., men foreslaar, at det samlede Laanebeløb ansættes til 16 Mill. Kr., hvoraf indtil 10 Mill. Kr., skal kunne anvendes til Ikke-Nødhjælpsarbejder, og at Tilskudsbeløbet sættes til 4 Mill. Kr., der fordeles med 1 Mill. Kr. til Nødhjælpsarbejder og 3 Mill. Kr. til Ikke-Nødhjælpsarbejder.

Lovforslaget afviger endvidere fra Loven af 1. December 1925 derved, at Laanene foreslaas forrentede med 5 pCt. p. a. (i Stedet for $5\frac{1}{2}$ pCt.), hvilket formentlig bedre stemmer med de nugældende Laaneforhold. Man foreslaar derhos, at